

ANUL I.
Nrul
45.

SIBIU,
9 Noemvrie
1930.

Supliment la foia „LUMINA SATELOR”

Foaie săptămânală de folos tuturor creștinilor

— întocmită de preotul IOSIF TRIFA —

Un număr din foia aceasta costă: Lei 2·50 | Abonament: 1 an 120 Lei, 6 luni 60 Lei

In ȘCOALĂ sau în BISERICĂ? să se țină adunările Oastei Domnului?

In prea frumoasele rapoarte ce tipărim despre adunările »Oastei Domnului« din largul țării, se scoate aproape în toate, la iveală, că acești prea vrednici și de Dumnezeu iubiți »ostași«, fiind ei îi credincioși și neclintiți ai sfintei noastre biserici ortodoxe, — peste tot locul, dacă în zi de Dumineca sau de sărbătoare are loc adunarea lor, ei întâi și întâi merg la sfânta biserică, unde nu numai că ascultă sfânta slujbă, dar, cei ce știu, cântă în strană sau chiar în cor, — iar apoi pentru ținerea adunării însăși, trec în Școală.

Asupra acestui lucru am dori o înțelegere, care ni se pare mai potrivită scopului. Spunem ce am văzut într'un oraș din Metropolia ort. a Ardealului: la Orăștie. Aci Oastea Domnului s'a înființat, aşa ca în cele mai multe locuri, răsăringind din sinul poporului, ca o sămănătură căzută pe pământ bun.

S'au adunat întâi 2—3 își la cari a prins gândul bun propovestit prin aceste foi dela Sibiu, apoi mai multicei, și aflând că și în comuna vecină Căstău, se găsesc câțiva dornici de a întemeia Oaste de lăpădare de păcate și de slăbițiuni, pornirea a prins. — Intr'o zi, îndată după sf. Paști, s'au înțelește cei din Căstău cu cei din Orăștie, să se adune în curtea unui frate bun din Orăștie și la adunarea lor să poftească și pe preoți, — cari nu aflaseră încă de aceste adunări. S'a dus unul din cei doi preoți și aflând pe oameni în curte în jurul unei mese lungi, cu cărji de rugăciuni, le-a zis:

— Mă bucur foarte mult că vă văd la aşa lucru frumos și plăcut lui Dumnezeu. Dar — de ce aci în curte afară, unde se aude zgromotul din uliță, poate veni vreme tulburătoare, și de ce nu veniți la biserică? Am fi făcut împreună vecernia și apoi vorbeam de cele ce dorîți.

— Mă rog, credeam că nu ne primiți bucuri, că am auzit că pe unele locuri nu-i lasă pe ostași în biserică, ba nici în Școală...

Și primind lămurirea că aci vor fi primiți cu toată dragostea, — în-

dată au plecat bucurându-se, cu preotul în frunte, și luând parte la vecernie, au ținut apoi cea dintâi adunare mai de seamă, aci în sfânta biserică. Si de atunci în toate Duminecele și sărbătorile, adunările Oastei din acest oraș (la care vin adeseori și cei din comuna vecină) se țin — tot în biserică!

Si în vreme ce până atunci vecernile se țineau numai rar sau deloc, că nu le cerceta poporul (ca la orașe), — de atunci vecernile de Duminecă sau sărbători după prânz sunt tot mai cercetate, aproape ca sfânta liturgie.

Si — astă voiam s'o scoatem la iveală, — la aceste vecernii urmate de »program« al Oastei Domnului (cântări, predică anume, tâlcuiri, ceteri, declamări, rugăciuni) vin de 2 și 3 ori mai mulți creștini din cei neînscriși în Oaste, pe cătă ostași sunt.

Si aceștia la biserică vin, căci în biserică își au unii scaunele lor, dar tuturor le e loc cunoscut și drag sfânta biserică, și-i largă și cuprinzătoare. Vin ca pentru vecernie și rămân și la ședința Oastei. Si vezi doamne și domnișoare și multe femei și bărbați, cari în Școală n-ar merge, că li s-ar părea loc străin și oarecum mai puțin primitor decât casa lui Dumnezeu. In biserică stau bucurosi, ascultă, și vin iară și iară, semn că le place. Si aşa azi o inimă din acestea de »oaspeți« dela ședințele Oastei, mâne alta, e mulțumită de ce aude și vede. Si mai încolo se simte atrasă și ea spre evlavioasa grupare.

Tinerea adunărilor oastei în biserică, în auzul tuturor celor ce — nefiind înscriși, — le ascultă totuși, sunt și un fapt liniștititor pentru bunii apărători ai legii străbune, că acești »ostași« nu sunt oameni cătuși de puțin de părăți de sfânta lege și de biserică ei, — că de ar fi, nu aci s'ar aduna, ci-s chiar fii foarte credincioși bisericii, doar cu lăpădarea de unele păcate cari mai ispitesc pe alți frați creștini. Si aşa zvonurile rele ce le răspândesc unii neprincipuși sau răvoitori ai »Oastei«, se risipesc de sine, ca fumul de față focului...

Peste săptămână, se țin și în orașul de care vorbim, adunări de seară, Mercurea și Vinerea, în Școală de sub conducerea zelosului director școlar d. Crețu. In aceste adunări ostașii învață cântări, se dețin în cetiri, în declamări (spunere de versuri) și altele, — ca probe pentru adunarea sărbătoarească de Dumineca.

Ei bine, la aceste adunări în Școală, vin numai ostași și foarte puțini creștini de ceialalți. Pe când în biserică vine lume multă!, — ceea-ce e pentru mine doavadă, că toată acea lume acolo se simte mai bine, mai lângă Domnul, în sfântă Casa Lui.

Sunt de o sută de feluri folosite adunărilor în biserică, față de cele ținute în case singuratice, fie

și în Școală. Unde mai pui că în școală nici nu încap mulți. (Vezi raportul de azi din Sepreuș și Gai unde lumea nu a încăput în școală). Mai adauge că vara se face căldură ne-suferită, — pe când biserică e peste tot locul mai încăpătoare și mai răcoroasă. (Iarna poate fi încălzită, cum se încălzesc azi multe biserici,

Pentru acestea și multe alte cuvințe, suntem de părere, că adunările sărbătorești ale Oastei, să se țină peste tot locul în biserică, chiar și acolo, unde și când preotul nu ar putea fi de față. — Numai peste săptămână, adunările cele ca de învățătură și de pregătire, să se țină și în alte case.

Cercaj, și credem că vă veți încredința ușor, că mai bine va fi aşa.

im.

Lupta pentru un suflet... A biruit mila, dragostea, răbdarea.

— Din Plăvălaci —

In comuna Plăvălaci (Bucovina) trăia un om cu numele Nicolai Niculi, ce avea nevastă și 4 copii. Era sărac și bolnav de picioare... Năcazul l'o fi făcut să-și caute undeva ceva mângăere, și el a crezut că o găsește la baptiști, și s'a făcut baptist. — Acum după-ce i s'a ingreunat boala de picioare, a trimis odată la frații săi baptiști, să-i facă cevă ajutor. Dar aceia i-au răspuns, că nu i se cade lui ajutor și nu-i vor da, că el se ține tot de »creștini«... Numai prea puțini l-au mulțuit cu ceva. Cei mulți nimic.

Si a trimis atunci omul năcăjit la vechii credincioși între cari a trăit el până a nu se rătăci, dar și aci a găsit puțină ascultare, că oamenii nu uitau că el s'a depărtat dela sfânta veche lege...

In năcazul lui s'a întors și spre cei din Oastea Domnului. Si au mers cățiva ostași la el și l'au cercetat și el le-a povestit foarte îndurerat ce a pățit și cum s'a rătăcit. Si arăta multă părere de rău, că el, zice, credea că face bine și nu știa că greșește. — Si ostașii văzând că bietul om dă semne de pocăință, și că martorii acestei pocăințe se ivesc și stau buni pentru el, anume lacrimile izvorite dintr'o inimă înfrântă și îndurerată, — au ținut

sfat și au hotărât să-l ajute. Si au adunat ceva bani, și au adunat pâne și i-au trimis cât au putut și ce au putut. Si el mult s'a simțit măngăiat prin asta.

Si mergând și prin alte sate, au vorbit pentru el și au adunat milă, în Uidești, Poieni, Nușești, Gântilia, și altele. In Suceava am rugat pe părintele Coclici, și sf. sa a adunat la biserică Mirăuților, ajutoare pentru cel năcăjit, și a stăruit să-l duce la un spital, unde sf. sa va vorbi pentru el. I-a dat și 100 Lei ajutor dela sine. La spital nu l'au ținut mult, că spuneau doctorii că boala e prea învechită. Adus iarăcasă de miloșii ostași, nu peste mult el a dorit cu tărie să vie la dânsul preotul nostru, ca să-i facă primirea înăpoi la sănul cald și bun al sfintei biserici pe care el, în zilele rătăcirii sale, a părăsit-o.

A venit preotul nostru și i-a vorbit și l-a ascultat și l'a măngăiat, dar i-a spus că nu-i face acum îndată formele de reîntrare în sănul sfintei biserici, ci-i dă timp de o săptămână să se mai gândească, să nu cumva să-i pară rău, sau să credă că facerile de bine ce i-au făcut ostașii Domnului, l'ar îndatora a veni napoi la vechea bună credință. Nu. Această îndatorire nu i se

cere. Binele i-să făcut după pilda omului din evanghelie căzut între tâlhari, pe lângă care a trecut și levitul și rabinul, dar s-a îndurat de el sufletul milosului samarinean...

A plâns bietul bolnav și peste câteva zile a trimis de nou după preot să vie, că se simte slab, să-i facă cururia și ușurarea sufletească de a-l împărtăși cu sfintele și crențile lui Hristos taine, că tare le doresc sufletul său!

Și preotul l-a împărtășit, apoi i-a botezat și o fetiță pe care o ținea de 2 ani nebotezată. Apoi noi, ostașii, am mai mers de l-am măngăiat și nu peste mult a murit. Și nu știa cum să ne mulțumească de pacea pe care spunea că o simte în suflet, după întoarcerea sa dela rătăcire.

La înmormântare, preotul i-a ținut o foarte mișcătoare cuvântare, ară-

tând cătă bucurie se face în ceruri de întoarcerea unui suflet rătăcit, săca ca la ciobanul care se bucură de întoarcerea unei oi perduite, mai mult ca de cele multe cari au stat cuminți în jurul lui... La groapă l-au petrecut și ostașii cu steagul în frunte, ca pe un suflet scump, căstigat de ei Domnului. Astăzi toată casa lui e bună credincioasă cu noi toți.

Le trimitem acestea pentru vestire și alțora, dar să nu ne fie nouă acestea ca laudă, ci pentru întărirea și alțora în strădanie într-o munca Domnului. Că iaca dacă mult am lucrat, Domnul ne-a ajutat un suflet de i-am căstigat, — suflet asupra căruia se aruncase duhul vrășmaș și-l copleșise pe el.

Fie Domnul lăudat pentru izbânda sa.

Străduitor.

Un soldat adus în Oaste în chip minunat.

— Din Cliciova. —

Vestim și noi frumoasa sărbare sufletească ce a avut loc în 26 Oct. în com. Cliciova; A venit fratele-ostaș Vasile Sintescu, azi Monah în sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog. S'au adunat o mulțime de ostași de prin comunele vecine și chiar din mari depărături, printre cari și eu venind din Luncani, am luat parte la sfânta biserică, formând ostașii veniți și cu cei din loc două străni și cîntând pe rând. La sf. Liturghie a cântat corul din loc, la Priceasnă fratele V. Sintescu a cântat: »Veniti la Domnul cei osteniți« tare frumos. Pă. Ioan Ștefanovici a mulțămit ostașilor, ne-a uns cu ștefalemn în numele Domnului și al sfântului Mare Mucenic Dimitrie.

După masă, am fost la sfânta Vecernie, apoi am mers la Școală, lângă biserică. Aci adunarea s'a deschis prin binecuvântarea Preotului în numele Domnului Isus. Ostașii au cântat »Impărate cereș«, după care dl Preot I. Ștefanovici a vorbit despre însemnatatea Oastei Domnului. Fratele Sintescu a cântat foarte duios: »Nu mă trece cu vederea«. A vorbit frumos fratele Trăian Ciurescu din Belinț, care știe bine Scriptura.

Fratele Lucaci intrat în Oaste prin arătare dela Domnul!...

A urmat un lucru foarte plăcut și vrednic de laudă: A luat cuvântul un frate din Vasiova, despre intrările în Oastea Domnului cari samănă cu cele dintâi intrări în creștinism, de pe timpul sfintilor Apostoli. Și

acest frate iubit din Vasiova cu numele Lucaci Ludovic e de religie reformat maghiar. Dânsul ne-a spus că a postit 40 de zile numai cu pâne și apă, rugându-se Domnului Isus ziua și noaptea să-i arate calea mantuirii cea adevărată, și la a 40-a zi noaptea i s'a arătat în vis Mântuitorul zicându-i: Mergi în comuna Matia »și vei afla mântuirea«. A mers și când a intrat în comună a găsit o cruciuliță de metal, cu chipul restignirei Domnului, a luat-o de jos și s'a întors acasă la soția sa, care era română ortodoxă. Aceasta bucurându-se i-a spus ce e aceea cruciuliță ce i-a trimis-o Domnul în cale, că e de-a Oastei Domnului... Pe el astă atâtă l'a mișcat, văzând în ea semn ceresc, încât s'a dus la Preotul din Vasiova și a trecut la religia ortodoxă primind sfântul botez al nostru!...

Vedem că și azi Mântuitorul e printre noi și se arată celor ce îl caută cu inima curată... Povestirea vrednicului nostru frate ostaș, a mișcat pe toți, întărinu-i în credința lor.

După asta s'a cântat »Isus Regele cel Mare« de ostași.

Preotul ne-a binecuvântat și îmbărbătat la munca sfântă la care am început. Fratele Sintescu a vorbit despre sectari, baptiști și despre rătăcirea lor.

S'a încheiat cu cântarea »Nădejdea mea este Tatăl... Ne-am despărțit lăudând pe Dumnezeu și mulțumindu-i de toate. Amin.

Ioan Samfirescu, cantor-ostaș, în Cliciova.

Pilda Voievodului Timur.

— Dela adunarea Oastei în Sibiu. —

Duminică în 2 Noemvrie, am luat parte la ședința Oastei Domnului, ținută sub conducerea părintelui Mihail Neagu, în biserică ortodoxă din suburbii de jos, în Sibiu. Ședința a lăsat urme adânci în sufletele celor ce au luat parte

la ea. Toți ostașii cântau și preamarău pe Domnul.

Vorbirea zilei a fost rostită de părintele M. Neagu, cu căldură și multă simțire. A descris viața proorocului Daniil, și suferințele oamenilor înainte de venirea Mântuitor-

rului, suferințe cari au fost alinate prin venirea Lui.

Urmând așa, Oastea Domnului va face ca mâne să auzim cântând în bisericile noastre întreg poporul: mic și mare, bărbați și femei, foarte plăcut și cuminte.

Am avut însă părerea de rău la vedere abia a 2–3 persoane străine de Oastea Domnului. Prin vestiri potrivite și la timp, ar trebui să fie popor tot mai mult.

O asămânare.

Stăruința vrednicilor ostași, în munca lor de Dumnezeu iubită, îmi aduce aminte de o întâmplare din vremile vechi. Voievodul Tătarilor, Timur Lenç, pierduse odată o bătălie și oştirile sale se împrăștiaseră, iar dânsul pribegiea pe câmpurile Asiei ca un percut. Înaintea unui mușinoiu de furnici s'a opri și aci el văzu o furnică, care se năcăja cu o sarcină de trei ori mai mare decât dânsa, s'o urce pe mușinoiu, și tot de-atâtea ori o scăpă jos. A nu-

mărat voievodul Timur că acea furnică de 69 ori a tot urcat sarcina sa până la jumătatea mușinoiului, și de-abea a saptezece oră a isbutit s'o ridice sus, unde-i era scopul.

Dela această furnică, voievodul Timur a învățat minte. Cum? s'a întrebat el, eu numai o singură dată am pierdut războiul și să desnădăjduesc, iar furnica de 69 de ori a scăpat sarcina și n'a desnădăduit! Si strângându-și din nou luptătorii, a pornit la luptă împotriva dușmanului și l-a făcut fărâmă.

Așa e și truda Ostașilor Domnului. De multe ori străduințele lor rămân ca perdue, dar repetate mereu și înțelept, ele vor birui și pe sectari și pe alți dușmani ai sfintei biserici.

Oastea din Sibiu își împlinește cu credință menirea sa. Căci ea, cunoșcându-i pe sectari, își împrenează credința sa cu înțelepciunea din bătrâni care spune: »Ferește-te, Române, de cui străin în casă!«

Isidor Dopp, inv.

O neînțelegere.

— Răspuns unui frate ostaș din Moldova. —

Prrim dela fratele ostaș Ioan Florian Miron, cântăreț bisericesc din com. Ivănești (jud. Covurlui) rugare să-l lămurim într'un năcaz în care nu se știe ajutora.

Iaca de ce e vorba:

Frații ostași din acea comună și-au făcut și ei un Steag al »Oastei Domnului« din satul lor, despre care spun că e tare frumos și că e zugrăvit de un frate pictor român Catrinescu din Scântești (jud. Covurlui). »Dar Satan, diavolul cel bătrân, da târcoale ca să nu ne lase să-l sfîntim...«

Dacă au vestit sfintirea steagului, cântărețul numit a fost chemat la sf. Episcopie a Hușilor pe ziua de 16 Octombrie, și acolo părintele misionar Victor Spănu, i-ar fi spus că — dacă vrea să fie în »Oaste«, apoi nu poate să fie și cântăreț. Să-și aleagă una din două: sau cântăreț, sau ostaș! Si că steagul nu se sfîntește, că pe acolo nu-i nevoie de »Oastea Domnului« ca prin Transilvania... Incurcat de acest fapt și năcăjit, ne cere sfat, că ce să facă?

Iaca răspunsul nostru:

Întâi și întâi trebuie să fie o greșală la mijloc sau altă pricina pentru care a fost chemat. Poate fratele, în zelul său mare pentru Oaste, nu și-a făcut la timp datoarea de cantor, — sau aşa ceva.

Incolo sfâtuim pe zelosul ostaș-cantor să fie pe pace și cu răbdare, căci lucrul se va limpezi. Noi am predat scrierea primă, înalt Prea Sfințitului nostru Metropolit Dr. N. Bălan, marele ocrotitor al Oastei, spre a ne da I. Pr. Sf. Sa un sfat. Si dela Metropolia noastră, se va duce o scriere frâtească către Episcopia Hușilor, rugându-o a lua sub ocrotirea sa înțeleaptă mișcarea cea pentru Oastea Domnului în poporul bun credincios de acolo. Si

suntem din naștere bine încredințați, că lucru va fi adus în vadul lui cel bun și mantuitor.

Căci aşa cum ni se înfățișează întâmplarea, nu o putem înțelege. Preasfințitul Episcop al Hușilor nu credem că a poruncit acea tragere la răspundere a cantorului, și părintele misionar Spănu, alt-cum va fi înțeles cuvintele spuse cantorului. Biserică nouastră și Preasfințitii ei Arhierei ocrotesc și binecuvîntă pe cei ce se înscriv în »Oastea Domnului«, nu ca turmă ruptă din sfânta biserică, ci ca ceată de buni credincioși ce se lapădă de unele din scăderile ce le văd la unii din frații lor creștini, ca: sudalmele (injurăturile), beutura de spirtoase care aduce atâtea rele și nenorociri și săracie în atâtea case creștine, și alte păcate. Pentru această lăpadare de rele, nici un slujitor al Domnului, nu poate ură pe cei ce se leagă cu dânsa, ci numai bucură se poate și numai a-i încuraja poate.

Nu se poate că slujitorii sfântului altar, cari mereu cer chiar dela acel altar, credincioșilor lor: Lăpădați-vă de păcate, de patimi rele și apropiați-vă de Hristos, — acum când unii vă și spun: Ne lăpădăm! ostași Domnului voim să fim; — ei să fie respinși sau chiar certați! Negreșit că nu.

Unde aşa ceva se întâmplă, e sau o neînțelegere la mijloc, sau alte pricini ivite între ostași și oamenii sfintei biserici.

Fratele cantor ostaș din Ivănești, să aștepte în liniste, fără cărtire, fără răsvrătire, căci acestea nu-s însuși ale bunilor și blânilor ostași, — și Dumnezeu le va ajuta să-și poată și ei sfinti steagul cu bucurie mare și să-l poarte, ca semn cheamător și biruitor, și prin alte comune, — spre placerea lor și a Domnului.

R A P O A R T E

despre lucrările și adunările Oastei Domnului

Din Șpreus.

— Sfințire de steag. —

3 căruțe cu oameni din Cărășău în Bihor, vin în județul vecin Arad, aduși de credința lor bună...

Frumos praznic sufletesc a avut aici poporul credincios la 12 Oct., când a avut loc sfințirea Steagului. Încă de Sâmbătă seara au sosit oaspeți dragi din Cărășău (jud. Bihor) cu 3 căruțe pline, în frunte cu frațele Iosif Foliș. Au venit dela depărtare de 40 km.

Subsemnatul i-am primit cu lacrimi în ochi de bucurie. Duminecă dimineața au sosit frații din Șomoșcheș, Cermei, Apateu, Socodor. Am plecat la sf. biserică cu Steagul Oastei și cu un Steag național alăturea. Până la biserică s-au cântat cântări de ale Oastei, iar cele 3 clopote ale bisericii sunau frumos. Tot satul s'a pus în mișcare văzând bucuria noastră și se bucurau și ei.

Am înconjurat biserică cu Steagurile. Sfânta Liturgie a fost slujită de preotul Cornel Moșuț, apoi s'a cumpințat mulți.

S'a făcut Sfințirea Steagului, apoi un parastas pentru frații ostași ai Domnului morți din toată țara. Cântăm cu toții și lăcrămăm. Răspunsurile la Liturgie le-au dat frații din Șomoșcheș și Cărășău, care au cântat foarte plăcut. A urmat masa servită de ostași.

După masă au mai sosit frații din Buteni cu vestitul frate cântăreț Ioan Braișu. Lume foartă multă adunată în curtea Școalei, — căci nu mai încăpea în școală!.. Se începe școala duminecală cu »Împărate ceresc«; se rostește o rugăciune de frațele Ioan Braișu, apoi ia cuvântul de deschidere frațele învăț. Mișini salutând pe toți oaspeți în Domnul.

Am vorbit eu Pârvu Ioan, arătând pe ce baze ridicăm Steagul. A urmat o poezie frumoasă despre Steag, de Roșca Ioan elev, apoi a urmat o cântare.

A vorbit fratele Mândru Pătru din Cărășău cu multă evlavie, apoi a vorbit îndrăznețul nostru luptător contra sectarilor Ioan Balașa ostaș-invățător; a declamat o poezie sora Motca Măriuță, apoi marele luptător pentru Oastea Domnului frațele Sasu Pătru din Șomoșcheș.

Frațele Ioan Braișu din Buteni face insuflate de Domnul tâlcuire din Scripturi. Dânsul scoate o scrisoare dela un frate năcăjit căruia i-a ars casa și anume Guga Ioan din Câinelul de sus. S'a strâns un ajutor de 355 Lei.

Președintele serbării Mișini mulțumește tuturor cari au luat parte la acel praznic religios, mulțumește și preotul Cornel Ursuț; apoi înghenunchind toți, frațele Burca Pavel din Șomoșcheș rostește o rugăciune în care cuprinde și pe Părintele Trifa, cerând dela Dumnezeu să-i dea sănătate ca să poată vesti cuvântul Lui mai departe.

S'a mai cântat și s'a încheiat.

Pe frații oaspeți i-am petrecut la plecare și ne-am despărțit îmbrățișându-ne cu sufletele în Domnul.

Pârvu Ioan, ostaș,
Şpreus.

Din Jucul-Român.

— Frații înzestrați cu puterea Duhului, adunați din multe părți, săvârșesc lucruri plăcute Domnului. —

Demult n'am văzut atâtă creștini însetați de cuvântul Domnului, bucurându-se de el și sorbindu-l numai cu urechile, ci și cu inima, — și semn despre aceasta dând prin oftări și suspine și chiar lacrimi, — cum am văzut la noi în Jucul-Român, Duminecă în 19 Octombrie!

S'a făcut zvoană mare de cu vreme, că vor veni frații credincioși ostași ai Domnului, din mai multe sate, la adunarea noastră, și de aceea tot poporul aştepta cu luare aminte adunarea.

S'i au și venit Duminecă dimineața frați și surori din Sighișoara 18 înși cu un autobuz. Apoi 4 frați din Mălăncrav și frațele Teofil Moldovan din Seliștat, frați din Vârnători și I. Morariu din Șaroș.

Fericiti ne-am dus la sf. biserică; dl preot a slujit utrenia și îndată bătrânu cantor a cetit o cazanie (predică) potrivită și apoi primarul comunei frate ostaș a salutat în Domnul pe iubii oaspeți și a spus tot poporului ce program vom avea după masă în școală. Să poftească toți. A urmat înălțatoarea slujbă a sf. Liturghiei.

După masă ne-am adunat în școală, unde frațele mai bătrâni Zaharie Moldovan, epitrop în Sighișoara, a deschis adunarea vorbind de rostul Oastei Domnului și datoriile creștinești. — S'a rostit o rugăciune, apoi s'a cântat »Împărate ceresc«... Frațele Teofil Moldovan din Seliștat a tâlcuit frumos părți din Apostol privind pe Ostașii Domnului din toate vremurile, și alte texte din Scripturi, plăcând foarte celor adunați.

S'a cântat cântarea »La ziua de judecată«... — apoi frațele Lazar Oltean din Sighișoara a tâlcuit alte părți din Scripturi. S'a cântat »Mai lângă Domnul meu, mai lângă El«. Frațele Ion Morariu din Șaroș a arătat cu cătă bucurie sufletească a venit dânsul cale departe până aci, pentru a-și hrăni sufletul la masa aci așternută cu hrană dela Domnul! S'a cântat »Venîți, venîți!... frațele Nicolae Ilieș din Mălăncrav a spus o prea mișcătoare pildă cu fiul unei mame; — frații Nicolae Păcală și Ștefan Rucărean din Sighișoara cetiri și tâlcuire dela Petru și dela Coloseni, bine nimerite.

S'a cântat »Mă duc la Golgota«... Frațele Moldovan a spus o rugăciune zisă în genunchi de toată adunarea, — apoi cântarea de în-

cheere »Trece timpul, trec și eu...»

Toți s'a întors la casele lor fericiti de timpul petrecut aci în cântări și rostiri spre slava Domnului.

Ioan Buzaș, ostaș-raportor.

Din Lissa (jud. Teleorman).

Ostașii și ostașele bine credincioase din Vârnători și Viisoara, s'a hotărât să iee parte la o adunare sărbătoarească a fraților lor din Lissa și Domnul le-a ajutat să o poată ținea, cu program bogat, îndemnați de harnicul ostaș Fl. Călin, care a și deschis-o cu un Psalm și îngrenunchere cu o rugăciune, și cu ceteri din scriptură. Au urmat frumoase cântări de laudă Domnului și apoi încheere cu plăcere în Domnul.

Secretarul oastei.

Din Gai (jud. Timiș).

Ostașii noștri zeloși din Șoșdea și-au făcut bunul obiceiu de a merge și prin alte sate pentru a face propovедire în folosul «Oastei Domnului». După ce am fost în com. Gherman, frații din Gai și-au arătat dorința să mergem și la ei. Așa în Dumineca a 10-a după Rusale, ne-am urcat cătă am putut încăpea într'un auto-camion, luând drumul spre Gai. Prin satele prin cari treceam cântând, cu harnicul nostru preot F. Bohariu între noi, cântări religioase, lumea se aduna în jurul nostru și se minuna și vedeam pe multe fețe că le era drag de noi, când ceteau pe ușa camionului billetul cu scrisoare mare: *Oastea Domnului!*...

In Berecuța ne-am oprit luând și pe frațele ostaș dl învățător Pavel Râmneanțu.

In Gai lume multă. Am fost prijiniți foarte bucuros. Părintele Reja era în fruntea poporului, îmbrăcat în sfintele odădii, cu sf. cruce în mână. Cu cuvinte înțelepte a salutat steagul Oastei. I'a mulțumit pentru noi părintele Bohariu. In sf. biserică părintii Reja și Bohariu au slujit frumos împreună, în strană părintele Cocora din Partoș. O fată a cetit Apostolul. Păr. Bohariu a predicat despre cum trebuie să slujim lui Hristos. Totul înălțător.

După masă adunarea în minunata Școală nouă de stat. Ne-a plăcut că în această zi, nu a fost în sat nici muzică, nici joc, nici alte petreceri cu ispite. Satan, marele meșter al acestora, a rămas — fără școlari. Poporul a venit aci și nu mai încăpea. Mulți au rămas pe afară, umplând curtea Școalei.

In sărbătoarească liniște s'a cântat, — ca deschidere a Adunării — »Împărate ceresc«... S'a cetit un psalm. Altă cântare, după care păr. Bohariu a rostit o prea frumoasă predică despre pomul neroditor și rosturile Oastei. — Copiii spun poezii religioase. — Apoi frațele Gavrilă Berlovan despre... cel mai mare și lucrător predicator, care e Moartea... Ea predică zilnic la toată lumea, ca să ne gătim de înfățișare naintea Marelui Judecător!... — Ostașii cântă cântări bine îndrepătătoare. — Inv. P. Râmneanțu arătat cum trebuie să se poarte ostașul

Domnului. — Păr. Bohariu despre plaga beuturii, și îndrumări lămuritoare despre lupta împotriva sectarilor. — Păr. Reja mulțumește tuturor fraților, îndeosebi dragilor oaspeți și vorbitori, pentru înțeleptele lor îndrumări, stăruie să mergem în curând și în com. Berecuța, unde suntem așteptați. — Preamăring pe Domnul, care ne-a ajutat să avem acest praznic sufletesc, am încheiat adunarea.

Vestitorul.

Din Romuli (Năsăud).

Vestim cu placere că în 19 Octombrie am avut aici la casele fraților întru Domnul George Moldovan și Dumitru Pupăză, o mărgătoare adunare de ostași.

Ni-au venit, foarte bucurându-se, ostași din comunele Boscopu-Mare și Săliștea-de-sus din județul Marșa! Dela mari depărtări au venit dragii noștri frați. Si au venit vre-o 70 de înși, tot cântând peste hotar și măring pe Dumnezeu până la sf. Biserică. Aci i-a primit părintele preot Petru Tofan. După sf. slujbă am luat cu toții parte la parastas la frațele întru Domnul Lucăcel Moldovan unde s-au cântat cântece frumoase și s'a preamarit Dumnezeu. In adunare a fost program bogat de cetiri, cântări, rugăciuni, spuse de ostași și de dl preot — spre a tuturor mărgăiere sufletească.

P.

Din Mândrești (jud. Tecuci).

La 7 Sept. s'a ținut în parohia Mândrești (Tecuci) cercul pastoral. Cu acest prilej frații din »Oastea Domnului« și-au sfinit steagul. Au luat parte frații și surorile ostașe din Matca și Corod, cu steagurile lor, conduși de frații Buzinschi, Iftimie și Paraschiv, și frații din Grivița în frunte cu Părintele D. Turcu, venind dela o depărtare de 25 km.

A voit Dumnezeu ca toți »ostașii« acestor sate să se întâlniească în același ceas — la aceeași poartă de intrare — în satul Mândrești. Răsunau văile și dealurile de glasurile ostașilor, cari cântau cântece de laudă și de mărire Domnului Isus. Așezați în rânduri, frații s-au îndreptat spre Biserica satului.

Au luat parte la sf. Liturghie unde a predicat Păr. Turcu, despre cuvintele Mântuitorului: »să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor... iar »lumina oamenilor este Hristos«. Numai cine trăește strâns unit cu Mântuitorul — poate fi înșuși o lumină! »Cine urmează Lui nu va umbla întru întuneric«.

Indeamnă pe toți — să fie lumini ai lui Hristos... Si precum lumină dela lumină se aprinde, așa fiecare să dea lumina Domnului și altuia, aprinzându-i-o.

La ora 1 d. a. s'a terminat sf. slujbă. Frații ostași din Mândrești împreună cu soții lor, au dat masă fraților străini — chiar în curtea bisericii. Eră un număr de aproape 100 înși. In ziua aceea s'a trăit cu pâne și cu pușină apă. Băutură amețitoare nu s'a văzut aci. Părintele Turcu a rămas mai departe în mijlocul fraților Ostași.

Timp de trei ore — cu capetele descoperite, sub arșița soarelui, cei 100 de Ostași, cântau cântări de slavă lui Dumnezeu și rosteau versuri de îmbărbătare creștinească, și se rugau.

La ora 5, frații și-au luat rămas bun dela Pă. Patrichi — parohul parohiei Mândrești, și dela celalți cucernici Preoți, și cu steagurile și cu cântece religioase, au petrecut prin sat pe frații Ostași din Grivița. La marginea satului, frații s-au îmbrățișat în Domnul și l-s-au rugat să-i învrednicească să se revadă căt mai curând la alt cerc pastoral, ca Duhul Evangheliei să sufle căt mai des și căt mai puternic în inimile lor și a tuturor creștinilor. Au fost zile de renaștere sufletească pentru mulți. Ajută-ne Doamne, să le trăim căt mai des și căt mai din plin.

Un ostaș din Grivița.

In Nadăș (jud. Arad).

Oastea Domnului a ținut adunare cu bun rost la 12 Oct. Frații ostași din Tăuți, vre-o 28 de înși, au venit la Nadăș, sub conducerea fratelui Ștefan Hedeau. Au mers cu toții în școală unde s-au spus predici bine alese și s-au cântat cântări plăcute sufletului credincios. Mulți din cari au ascultat cele spuse și cântate în credincioasa adunare, s-au arătat aplăcați a urma chemarea Domnului spre oastea Lui.

Trecător.

In Salonta (jud. Bihor)

a avut loc la 28 Sept. o frumoasă Sfintire de Steag a Oastei Domnului. La sfârșitul slujbei, părintele Lărgeanu, a făcut chemarea Duhului Sfânt, apoi a sfînit steagul. S-a rostit o bine simțită cuvântare despre Oaste și foloasele ei. Apoi luând steagul sfînit în mâna, il dă în samă secretarului Oastei, Mihai Popovici, însuflându-l să-i fie vrednic pazitor!

După masă ne-am adunat în școală ostașii din loc, ca și oaspeții iubiți ce am avut din Ciumeghiu, Bunda-Gherar, Șumuștelnic, mulți veniți pe jos din mari depărtări. Părintele, care e și conducătorul Oastei, a deschis adunarea cu rugăciunea: Impărate Ceresc, cântată de ostași; a vorbit din faptele Apostolilor; câțiva băieți au spus rugăciuni și au cântat; — fratele Petru Sasu din Șumuștești a rostit o predică tare plăcută; — Ioan Sava din Ciumeghiu a vorbit înțelept despre lupta omului în viață; — au urmat cântări: Deșteaptă-te creștine, anti-foane, și altele; — părintele Lărgeanu a vorbit frumos lucruri din viața Mântuitorului, apoi a mulțumit oaspeților din afară, promițându-le (făgăduindu-le) că și noi îi vom cerceta. De încheere ostașa Andronica Șipoș a rostit o caldă rugăciune, mulțumind lui Dumnezeu că i-a dat putere a veni dela deșteaptă de 10 kilometri, ca să guste din păharul sfintelor învățături date aci...

I. Traian Moțiu,
secretarul oastei.

O știre dureroasă.

Un învățător vrea să împedece pe preot a intra în școală spre a o sfînti...

Din Sadova-nouă (Bănat) ni se scrie de un bun cetitor, că în ziua sfintei Crucii (14 Sept.) preotul după sfânta slujbă merge, după obiceiul locului, de sfîntește casele oamenilor stropindu-le cu aghiazmă. Când să intre în școală, învățătorul Dum. Ștefănescu s'a împotravit și a opri pe preot a intra și în școală. Numai la intervenirea poporului ce s'a întâmplat aproape, preotul a putut intra să sfîntească casa în care copiii poporului se adună spre a primi învățătură și creștere sufletească... Tare ni-i teamă că puțină grijă se are de sufletele acestor copii, dacă învățătorul nu dorește sfîntirea școlii. Așa ne apropiem nu

de bunele noastre datini și moravuri străbune, ci de — Rusia. A-pără-ne Doamne...

Suflet întristat.

Numai cu multă durere tipărim această știre, despre care tare ne-am bucura să aflăm că — nu e adevarată. Căci dacă ar fi adevarată și ea s-ar repeta încă pe undeva, ar fi prea tristă dovedă, că statul rău face că nu pune iară școlile sub controlul sfintei biserici, rânduind ca măcar religia să o învețe copiii dela preot, nu dela învățători (credem că-știrea este căci și a primesc sfânta Cruce și pe purtătorul ei...) care nu primesc sfânta Cruce și pe purtătorul ei... Dl învățător Ștefănescu poate ne-ar putea liniști. O dorim.

mare scârbă sufletească. Dar prin purtare frumoasă, binecuvântată de Domnul, i-au înmuiat pe cei îndoelnici și chiar i-a adus pe mulți între ei.

Te ceartă el azi crâșmarul cutare. Dar nu știi de nu va sfârși prin a intra ca mâne în rândurile »Oastei!... Că s'a mai văzut acest lucru. S'a și scris în această foaie, cum crâșmarul cutare și-a închis crâșma și sfîntindu-o pe ea, a îmbia' o Oastei ca loc de întâlnire...

Poate dă Dumnezeu ca și crâșmarul din Strâmbeni să sfârșească aşa... Că și Saul a fost mare prigonitor al lui Hristos, și a sfârșit prin a se preface în Paul, sau Apostolul Pavel, cel mai infocat luptător pentru Hristos.

Din Budinți.

La 28 Sept. ne-am adunat frații de aici la fratele nostru Ioan Lugojan care, fiind bolnav, când am intrat la el, ne-a spus că bunul Tată ceresc i-au mai luat din suferință prin venirea noastră, și a fost foarte bucuros că ne-a văzut. Au venit și fratele Alexie Cristea din Topolovăț și mai mulți săteni.

Fratele Lugojanu a rostit rugăciunea de suferință; s'a rostit și rugăciunea de deșteptare a creștinului. Am cântat foarte multe cântări; fratele Ioan Suciu a cedit din pildele înțeleptului Solomon; apoi iar cântări.

A vorbit foarte frumos și fratele Crâștea despre cele zece fecioare.

La despărțire a fost mare părere de rău că ne depărtăm, și fratele Lugojanu a rostit o frumoasă mulțumire Tatălui ceresc.

Secretariatul Oastei.

Din Șepreuș la Socodor.

*Slujba de seara
sub făclile de stele...*

Pentru ziua, de 5 Octobre ostașii din Șepreuș (j. Arad) au plecat la adunarea Oastei din Socodor. Deși departe pe 35 kilometri, — am mers aşa de bucurosi și cu drag. Mare plăcere au simțit în inima lor 1 frate și 7 surori cari de vizita aceasta, cu care prilej s'a ținut obișnuita Școală Duminecală. A vorbit de tot frumos părintele Lelu.

Lucru de minune plăcut sufletelor noastre a fost, când, la înțorsul spre casă, după înoptare, fiind lună și scăpind minunat stelele, — ne-am oprit în drum și ne-am făcut noi rugăciunea și slujba pe care o facem în biserică Dumineacă seara. Am făcut-o aci sub cerul liber, luminăți de puzderia de stele și de draga lună. Părea că ne simțim cu adevărat în biserică cea mare a lui Dumnezeu, cu lampele și luminițele prinse în sfânta ei boltă cea necuprinsă...

Mare ești Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale...

I. Pârvu, ostaș.

Poșta Redacției.

Rapoartele întârziate, dar în care se găsesc lucruri frumoase, au fost luate, precum vedeți, la rând cu zor. În numărul viitor credem a le putea trece pe toate, fie și prescurtate, venind la rând cu ele. Apoi se vor publica îndată după primire.

Multora. — Rugăm de nou: Scrieți scurt și curat, ceteț. și numai pe o parte a hârtiei. Scrisorile lungi și mai ales scrise pe amândouă părțile hârtiei, rămân nenețite, până va fi timp pentru astfel de ceteri pe îndelete.